

trængtes som staaende i Rang med en overordnet tjenende Person hos en af vore Lehnsgraver og ikke mere, og en saadan Mand giver man en af de første danske Ordener. En Uddeling af Ordener paa denne Maade er en Nedsættelse for Landets egne Undersaatter. Det er drevet saa vidt og saa gennemgaaende, der er kommet et saadant Misforhold ind i Uddelingen af de forskjellige Ordener, at Personer af en vis Klasse have faaet langt højere Ordener og Titludmærkelser end Personer af andre Klasser, som i Virkeligheden staa højere i den offentlige Mening og i Staten end de førstnævnte, men som ere blevne henviste til lavere Grader. Der gives saa mangfoldige Sider, hvorfra man kan se dette Forhold, og set fra enhver Side man ønske det afskaffet. Det bestyrker Alighedssølelsen hos Befolkningen, og det fremkalder og vækker Forsængelighed, Rybert og Smiger baade til den ene og den anden Side. Fra Regjeringens Side er der ikke vist nogen som helst Bestræbelse efter at formindre det, tværtimod har man set, at der endogsaa i de senere Aar af de Regjeritiger, der have været ved Roret siden sidste Krig, er udført med Rundhaand Ordener og Titler, saavel Hoftitler som Embedstitler, paa en Maade, som stundom ikke har kunnet Andet end vække Forargelse.

Formanden: Det ærede Medlem gjengtog en Gang et Udtryk, der var blevet brugt af en æret foregaaende Taler, nemlig, at nogle herhen hørende Forhold vare egnede til at være Gjenstand for Foragt. Dette Udtryk var maaske ikke ganske heldigt valgt, og jeg skal anmode om, at det ikke senere bliver brugt; men jeg har dog opfattet det saaledes, at der derved hverken fra den ærede sidste Taler eller den ærede foregaaende Taler Side i mindste Maade er ment noget Fornærmeligt, imod Regjeringen eller de Undersaatter, der ere de her omhandlede Institutioners Bærene.

Talber: Naar jeg gjentog Udtrykket: Foragt, mente jeg kun, at Titel, Rang og Ordensvæsenet var foragteligt.

Formanden: I den Betydning, hvori jeg tog dette Udtryk.

Hovlsen: Jeg tilstaaer, at jeg blev overrasket, dengang jeg saae dette Forslag fremkomme. Min Overraskelse istru sig ikke saameget derfra, at det kunde komme et Forslag af dette Indhold, som fra den Forbindelse, hvori det stod, med en samme Dag umiddelbart i Forveien anmeldt Forespørgsel fra det ærede Medlem for Njøbenhavns 5te Bølgkreds (Ville) angaaende samme Gjenstand. Jeg fik Indtrykket af, at man ligesom løb omkap angaaende denne Gjenstand, men jeg vil dog bemærke, at jeg ikke tror, det var Forespørgslen, der løb omkap med Forslagsstilleren, men snarere omvendt, idet jeg havde lagt Mærke til, at Forespørgslen var anmeldt, om end ikke officielt, noget i Forveien, men det forekom mig, som om Forslaget fremkom nærmest for om muligt at komme ligesaa tidlig som Forespørgslen. Nu kom den alligevel bagstet, og for mig stod det som at man alt for gjerle først kunde have hørt Forespørgslen og dens Resultat, og da have set om Forslaget var nødvendigt eller ikke. Dette er i Dvigt kun til Skadning; jeg for mit Vedkommende kan ikke Andet end stemme for Forslagets videre Fremme, om jeg end ligesom det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Bølgkreds (Winthel) kunde have nogen Betænkelighed med Hensyn til, om det just var af de Gjenstande, som man skulde løbe omkap for at komme frem med. Jeg har tillige i Dag faaet Indtrykket af, at hvis f. Ex. det ærede Medlem, som stillede Forespørgslen, ogsaa havde fundet sig foranlediget til at lade den efterfølge af en Dagsorden eller et Lovforslag, saa vilde dette vistnok være blevet indledet med nok saa stor Virtuositet, som det er stet i Dag ved det Foredrag, vi have hørt, der jo er blevet karakteriseret som Hødeligt. Dette vedkommer imidlertid heller ikke i og for sig selve Sagen, men efterat Forslaget nu er forelagt vil jeg ønske, at det maa blive fremmet videre, og jeg skal stemme for det, om jeg end finder Ting og Partier der, som jeg ligesom det ærede Medlem for Aarhus Amts